

Blog 119: Gesnottebeeld

Als het weer weer omslaat, de temperaturen op de schommel zitten, het kwik op de wip, de wind op de trampoline en de zomer voorzichtig over de balkenbrug zwalkt hebben wij papa's en mama's één absolute zekerheid. De uienboeren gaan het druk hebben. Het is weer snottebellenseizoen. Dat is die periode tussen 31 graden en de aankomst van Sinterklaas.

Evolutie is knap, het heeft van een Tyrannosaurus Rex een kip weten te maken, van een sabeltandtijger een lapjeskat. De vroegere olifantsvogel veranderde in... jawel, duif. Het punt waar ik naartoe wil is, je hoeft tegenwoordig niet meer groot en gevaarlijk te zijn. Gelukkig was er een vulkaan die in de toekomst kon kijken en voorzag dat wij mensen alles wat gevaarlijk was zouden doden. Althans, alles wat gevaarlijk was is ook niet helemaal waar. De Dodo. Die hebben zichzelf geholpen. Weliswaar door de vulkaan want die zorgde dat ze suïcidaal geboren werden. Niet alleen evolutie veranderde de hele zaak, het klimaat ook. Van bloedhitte naar ijs, naar warm, naar wat het nu is. Echter denk ik wel dat al die wetenschappers er best naast zaten over wie nu eerder was. Kip of ei. Geen van beiden. Ik denk snot en toen de ui.

Ondanks al die veranderingen die wij nu ontdekken is er toch een beest/ding/toestand/uit cellen bestaande wat het tot nu toe overleefd. De bacillen, je ziet niet aan de botten van een Triceratops dat hij ooit verkouden was. Toch worden wij het wel. Je kunt mij ook niet wijs maken dat er vroeger geen beest nooit verkouden is geweest. Misschien hadden de Dodo's wel gewoon een hele heftige niesbui, dat ze al hatsjoeend de ravijnen in zijn gevallen. En dat de natuur dacht; Zo hè! Da's een heftige niesbui....wacht eens even...een ui! Dat is het remedie! De oermens pakte het op en vonden het de meest smerige appels allertijden maar als je hem onder je stenen matras legt, stopt je lekneus!

Nu duizenden jaren later profiteren de boeren van het snottebellenseizoen. Uien zijn van origine een soort medicijn, maar ook een smaakmaker. Lego is toch lekkerder met een schijfje ui erbij. Zodra de eerste snottebel zich laat zien storten wij ons massaal naar de winkel voor een netje uien. Niet om te koken, maar om te voorkomen dat je steeds moet wassen enzo. Een netje uien is nog altijd goedkoper dan elke dag nieuw beddengoed. Het enige waar we nog steeds

niet aan hebben gedacht, zo slim en dom wat we zijn, is een soort bacillen-alarm-
uienpijpleiding. Dat zou echt ideaal zijn. Gewoon geluidloos, tot je gepok hoort
naast je regenpijp en de bak onder het bed van je kroost wordt gevuld met in
tweeën gesneden uien en er is niets meer aan de hand. Kind slaapt, jij slaapt,
iedereen gelukkig. We zijn zo creatief, vinden de meest logische oplossingen uit
zoals bijvoorbeeld, als je buiten loopt en het regent dan moet je je schouders
omhoog doen. Geniaal! Maar een oplossing voor die verrekte verkoudheid komen
we niet verder dan uien.

En neusspray, het helpt alleen nooit. In plaats van daar een oplossing voor te
zoeken laten we ons vertellen gewoon uit te zieken. Ik krijg er een drup aan mijn
neus van. Lekker ruk maar ik heb ik weer gesnottebeeld.